

[Økonomiministeren.]

Bestemmelserne om den nugældende revisionsordning er indeholdt i statsregnskabsloven af 1926 §§ 10-26. 1926-loven var dengang en nyskabelse af meget stor betydning, idet det i denne blev fastslået, at alle statens regnskaber skulle underkastes revision, og at denne skulle omfatte såvel en tal- og bogholderimæssig som en juridisk, en bevillingsmæssig og en økonomisk-kritisk revision. Hidtil havde en lang række regnskaber ikke været underkastet revision af nogen central revisionsmyndighed.

Fra 1926 var den centrale revision henlagt til fire af hinanden uafhængige hovedrevisorer, der i 1958 blev normeret som departementschefer, og hvis antal nedsattes til tre i 1962 og til to i 1972.

Revisionsbestemmelserne i 1926-loven har ikke været ændret i de forløbne år. Den stærke vækst af statens økonomiske virksomhed, moderne metoder inden for administrationen og regnskabsvæsen, bl. a. anvendelsen af edb, samt de stigende krav om økonomisk-kritisk kontrol m. v. har imidlertid betydet en ændring af forudsætningerne på væsentlige punkter og gjort det hensigtsmæssigt, at der foretages en ajourføring af lovbestemmelserne svarende til den skete udvikling.

Det er ved lovforslagets udformning tilstræbt at give det en sådan form, at en tilpasning af revisionen til ændrede forhold med hensyn til løsning af offentlige opgaver og ændret regnskabs- og revisionsteknik til stadighed vil være mulig.

Af ændringer i forhold til den nuværende ordning skal jeg bl. a. pege på, at forslaget bygger på en enhedsledelse af revisionen, som skal varetages af en generaldirektør, der udnævnes på økonomiministerens indstilling efter samråd med statsrevisorerne. Det hidtidige kriterium for fordelingen af opgaverne mellem revisionsdepartementerne har været inddelingen i ministerier og styrelser. Imidlertid kræver navnlig den økonomisk-kritiske revision foretagelse af tværgående undersøgelser, og der er et stigende behov for en samlet planlægning og prioritering af revisionsopgaverne samt for en fælles uddannelses- og personalepolitik. Disse forhold tillige med den igangværende centralisering af statens regnskabssystem, der bygger på et fælles edb-program, understreger nødvendig-

heden af, at revisionen udgør en organisatorisk enhed.

Revisionens uafhængighed af regering og folketing er understreget i lovtæksten, og gennem forskellige, særlige bestemmelser styrkes dens uafhængighed i revisionsarbejdet.

Forslaget indeholder bestemmelser, der sigter på at skabe så nært samarbejde som muligt mellem statsrevisorerne og hovedrevisionen. Statsregnskabsrådet vil bortfalde og dets møder erstattes af fælles møder mellem statsrevisorerne og generaldirektøren, hvortil begge parter kan tage initiativ.

Der er i princippet ikke sket nogen ændring i hovedrevisionens opgaver. Dog er den detaljerede bevillingskontrol, som hidtil har været varetaget af statsrevisoratets sekretariat, efter lovforslaget henlagt til generaldirektøren, og det er forudsat, at en stigende del af revisionens ressourcer anvendes til gennemførelse af økonomisk-kritisk revision.

Den særlige decisionsordning, der er indeholdt i den nugældende lov, og som i årenes løb kun har været lidt anvendt, bortfalder og erstattes af en hurtigere og enklere fremgangsmåde med indbyggede svarfrister, således at vigtigere sager, hvorom enighed ikke kan opnås mellem revisionen og pågældende centraladministration, hurtigt kan bringes frem for statsrevisorerne.

Der er med henblik på at styrke folketingets kontrolmuligheder med hensyn til de praktiske følger af revisionens påtaler og henstillinger fastlagt en ordning, hvorefter ministrene over for statsrevisorerne skal redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som generaldirektørens beretninger med statsrevisorernes eventuelle bemærkninger har givet anledning til.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg indstille lovforslaget, som ikke indebærer økonomiske konsekvenser, til hurtig behandling og vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh)
(KrF):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om forbud mod reklamer for stærke drikke, idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov angående tilvejebringelse af befordringsmidler til brug for krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb [af Maisted m. fl.].

(Lovforslag nr. 60. Fremsat 20/2 75. Første behandling 12/3 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.

(Lovforslag nr. 82. Fremsat 26/2 75. Første behandling 12/3 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Risgaard Knudsen, Guldberg, Arentoft, Hilmar Baunsgaard, Schlüter, Gert Petersen, Jens Møller, Knud Jespersen, Brusvang og Steen Folke:

„Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om den udenrigspolitiske situation?“

(Forespørgsel nr. III. Anmeldt 25/2 75. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/2 75).

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg skal oplyse, at der er fastsat en tale-tid for første omgang på 15 minutter og for anden omgang på 8 minutter for ordførerne samt den halve tale-tid for andre medlemmer.

Ordføreren for forespørgerne (*Kjeld Olesen*) (S):

Folketinget har igennem den senere tid været stærkt optaget af mange og vigtige indenrigspolitiske spørgsmål. Hvad vi ikke må glemme, er, at de vilkår, under hvilke vi arbejder i dette ting, de beslutninger, vi træffer, ofte afgøres af begivenheder ude i verden. Derfor må tiden være inde til, at vi får en debat omkring det udenrigspolitiske, og derfor skal jeg på forespørgernes vegne spørge udenrigsministeren, hvilke oplysninger han kan give om den udenrigspolitiske situation.

Udenrigsministeren (*K. B. Andersen*):

I sin redegørelse i folketinget den 20. februar gav statsministeren udtryk for regeringens håb om, at der i folketinget fortsat vil være et stort flertal for en videreførelse af udenrigs-, af markeds- og af forsvarspolitikken efter de hidtidige retningslinjer, som bygger på medlemskabet af FN, af NATO og af EF.

Statsministeren tilføjede ved den lejlighed, at samarbejdet mellem landene i den vestlige verden er en forudsætning både for en realistisk sikkerhedspolitik og også for, at der kan opnås resultater i afspændingspolitikken. Statsministeren sagde videre, at samarbejdet med de nordiske lande er af afgørende værdi for de deltagende lande og udgør et naturligt og vigtigt led i vor kontakt med omverdenen. Statsministeren tilføjede, at vi lægger vægt på samarbejdet med udviklingslandene, som kan medvirke og medvirker til en bedre international balance.

I den nuværende internationale situation er det særlig nødvendigt, at Danmarks udenrigspolitik er præget af klarhed, præget af fasthed og af ansvarlighed. Uden klare linjer i vores udenrigspolitik vil det være vanskeligt for os at møde de store udfordringer, vi er stillet over for.

Stadig flere opgaver lader sig kun løse i bred international sammenhæng, i bredt